

Teismo praktikos rinkinys

Byla C-337/09 P

**Europos Sąjungos Taryba
prieš
Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd**

„Apeliacinis skundas — Prekybos politika — Dempingas — Kinijos kilmės glifosato importas — Reglamentas (EB) Nr. 384/96 — 2 straipsnio 7 dalies b ir c punktai — Rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusas — Sąvoka „valstybės per didelis kišimasis“, kaip tai suprantama pagal 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmą įtrauką — Viešasis akcininkas, de facto kontroliuojantis gamintojo visuotinių akcininkų susirinkimą — Tokios kontrolės prilyginimas „per dideliu kišimuisi“ — Eksperto sutarčių patvirtinimo sistemos vertinimas — Teisminės kontrolės ribos — Pateiktų įrodymų vertinimas“

Sprendimo santrauka

1. *Apeliacinis skundas — Suinteresuotumas pareikšti ieškinį — Bendrajam Teismui priėmus sprendimą atsiradęs įvykis, dėl kurio pašalintas šio sprendimo neigiamas poveikis apelianto interesams — Bendrojo Teismo panaikinto akto atšaukimas, kurį atliko jį priėmęs asmuo — Atšaukimas „ex nunc“, neprilygstantis panaikinimui „ex tunc“ — Suinteresuotumo pareikšti ieškinį išlikimas*

2. *Apeliacinis skundas — Pagrindai — Klaidingas faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimas — Nepriimtinumai — Teisingumo Teismo atliekama faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimo kontrolė — Netaikymas, išskyrus iškraipymo atvejį*

(SESV 256 straipsnis; Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmą pastraipą)

3. *Apeliacinis skundas — Pagrindai — Akivaizdi institucijų padaryta vertinimo klaida — Sudėtingų ekonominių aplinkybių vertinimas — Institucijų diskrecija — Apimtis — Teisės klausimas, peržiūrimas apeliaciniame procese*

4. *Apeliacinis skundas — Pagrindai — Bendrajam Teismui pateiktų argumentų pakartojimas ginčijant šio teismo vertinimą — Priimtinumai*

5. *Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo — Dempingo skirtumas — Normaliosios vertės nustatymas — Rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuso suteikimas — Sąlygos — Valstybės per didelio kišimosi nebuvimas bendrovei priimant komercinius sprendimus — Sąvoka — Įrodinėjimo pareiga*

(Tarybos reglamento Nr. 384/96 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmą įtrauką ir Tarybos reglamento Nr. 461/2004 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmą įtrauką)

6. *Bendra prekybos politika — Apsauga nuo dempingo taikymo — Institucijų diskrecija — Procesinių garantijų užtikrinimas*

1. Teisingumo Teismas gali pripažinti apeliacinį skundą nepriimtiniu dėl Bendrajam Teismui priėmus sprendimą atsiradusio įvykio, dėl kurio pašalintas šio sprendimo neigiamas poveikis apelianto interesams. Iš tikrųjų apelianto suinteresuotumas pateikti apeliacinį skundą teisme reiškia, kad dėl sprendimo, priimto išnagrinėjus apeliacinį skundą, jį pateikusiai šaliai gali atsirasti nauda. Kai priėmus Bendrojo Teismo sprendimą priimtu reglamentu atšaukiamas šio teismo panaikintas reglamentas tik *ex nunc*, o ne *ex tunc*, apeliantas išsaugo suinteresuotumą pateikti skundą dėl panaikinto reglamento poveikio nuo jo įsigaliojimo iki atšaukimo.

(žr. 46, 48 ir 49 punktus)

2. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 55 punktą)

3. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 58 punktą)

4. Jeigu šalis ginčija tai, kaip Bendrasis Teismas išaiškino ar taikė Sąjungos teisę, pirmojoje instancijoje nagrinėti teisės klausimai gali būti iš naujo keliami per apeliacinį procesą. Iš tikrųjų, jeigu šalis negalėtų grįsti savo skundo Bendrajame Teisme pateiktais argumentais, apeliacinis procesas netektų dalies prasmės.

(žr. 61 punktą)

5. Dėl Pagrindinio antidempingo reglamento Nr. 384/96 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje įtraukoje numatytų sąlygų, kad būtų suteiktas rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusas, išaiškinimo Bendrasis Teismas teisingai nusprendė, kad valstybės kontrolė, kurią įrodo tai, jog viešieji akcininkai, net ir turėdami mažumą akcijų, kontroliuoja bendrovės visuotinį akcininkų susirinkimą, skiria valdybos narius, o dalį minėtos bendrovės vadovų su ja sieja darbo ar paslaugų teikimo sutartys, iš principo negali būti laikoma „per dideliu valstybės kišimusi“, kaip tai suprantama pagal šį straipsnį, ir dėl jos Taryba ir Komisija negali būti atleistos nuo pareigos atsižvelgti į atitinkamo gamintojo pateiktus įrodymus, susijusius su konkrečia faktine, teisine ir ekonomine situacija, kuriai esant jis veikia.

Iš tikrųjų iš pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmos įtraukos teksto aiškiai matyti, kad ši nuostata apima ne bet kokį valstybės kišimąsi į įmonės gamintojos veiklą, o tik kišimąsi šioms įmonėms priimant sprendimus dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų. Be to, pats sąvokos „kišimasis“ vartojimas rodo, jog nepakanka valstybės galimybės daryti tam tikrą įtaką minėtiems sprendimams, būtina, kad ji darytų realią įtaką juos priimant. Be to, kišimasis atitinkamam gamintojui priimant sprendimus dėl kainos, išlaidų ir sąnaudų turi būti „per didelis“. Taigi akivaizdu, kad minėtas straipsnis nedraudžia valstybės kišimosi į tokius sprendimus iki tam tikro lygio.

Per didelis ar ne per didelis valstybės kišimasis į šiuos sprendimus turi būti vertinamas atsižvelgiant į šios nuostatos tikslą užtikrinti, kad gamintojas veikia rinkos ekonomikos sąlygomis, visų pirma, kad jo sąnaudos ir taikomos kainos atitinka rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą. Todėl valstybės kišimasis, kuris nei dėl savo pobūdžio, nei dėl poveikio negali paveikti gamintojo sprendimų dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų taip, kad šie sprendimai neatitiktų rinkos ekonomikos sąlygų, negali būti laikomas per dideliu.

Vis dėlto toks aiškinimas nepanaikina sąlygos, pagal kurią gamintojas savo sprendimus dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų turi priimti valstybei per daug nesikišant. Iš tikrųjų, net kai gamintojas priima minėtus sprendimus atsižvelgdamas tik į rinkos sąlygas, atspindinčias pasiūlą ir paklausą, minėta sąlyga neleidžia jam suteikti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuso, jei valstybė per daug kišasi į laisvą pasiūlos ir paklausos formavimąsi, pavyzdžiui, darydama tiesioginę įtaką tam tikrų

žaliavų ar darbo jėgos kainų nustatymui. Bet kuriuo atveju gamintojas turi pateikti įrodymų, kad valstybė per daug nesikiša jam priimant komercinius sprendimus, o Taryba ir Komisija turi didelę diskreciją šiuo klausimu.

(žr. 78–83, 89–91 punktus)

6. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 106 ir 107 punktus)